

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
 בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
 שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

בן המלך שהטא (2)

לעסק (נ"א: לעין) בתקון העולם. ועל כן כשיש לו לחברו חס ושלום איזה יסורים הן בגשמיות הן ברוחניות, צריך כל אחד לומר (נ"א: לידע) שזאת בודאי על ידי, על ידי עוונותי, ואני הוא המסך המבדיל בין המלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא ובין העולם. כי הקדוש-ברוך-הוא רוצה תמיד להשפיע כל טוב לבניו, אך אני, הינו עוונותי, הם המסך המבדיל לזה. והעקר העצה לזה שאני בעצמי אבקש להמלך בעד חברי, ובודאי לא יהיה לו גדלות, כי עקר הגדלות מה שאחד מתגאה על חברו היא שיש לו מעלה יתרה מה שאין בחברו, אבל כשיחשב מה שאין בחברו המעלה זו הן בגשמיות והן ברוחניות, היא רק מחמת שאני המסך המבדיל בינו ובין הקדוש-ברוך-הוא שרוצה להשפיע תמיד כל טובו, בודאי לא יהיה לו עוד גדלות, אדרבא, על-ידי-זה ישבר גאותו ויזכה לענוה באמת. וגם חברו יזכה לכל טוב על ידו דיקא. כך נמשל באמת המשל.

(חיי מוהר"ן תמ"ז)

ונתישב השר בדעתו, מסתמא בודאי יש איזה תחבולה שיוכל להתפייס הבן מלך עם המלך, כי בודאי לא יעשה המלך דבר כזה שיהיה לבנו יסורים תמיד שלא יוכל לבוא לפניו תמיד, וגם להמלך בעצמו יש גם-כן יסורים כנ"ל. על-כן נתישב זה השר, בודאי זה הדבר אינו תלוי אלא בי, שאני בעצמי אלה אל המלך לבקש בעד הבן מלך שימחל לו עוד ויקרב אותו לפניו. וכך עשה השר הנ"ל, והלך להמלך וספר להמלך גדל תשווקתו שיש להבן מלך, ובקש מהמלך שימחל לו. ותכף נתרצה המלך ולקח הבן מלך והחזירו למקומו הראשון.

והנמשל מוכן ממילא, כי כל אדם צריך לומר כל העולם לא לא נברא אלא בשבילי, על כן אני צריך

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ט' - מחכם ותם (3)

לדבר עמם, כי יותר לא היה רוצה להעמיק לחשב חכמות, שגם זה בעצמו ליצנות, פי היה איש תם,

וכשהיה רואה, שפונתם לליצנות, היה אומר: מה יהיה פשתהיה חכם ממני? הלא אזי תהיה שוטה, כי מה אני נחשב?! וכשתהיה חכם ממני, אדרבא, אזי תהיה שוטה! (כל זה היה דרכי הפס. ועתה נחזר לענין ראשון).

בתוך כך נעשה רעש, שהחכם הנ"ל נוסע ובא לכאן בגדלה וחכמה גדולה. ורץ התם גם כן לקראתו בשמחה גדולה, והיה אומר לאשתו: תן לי מהר היופא; אלף לקראת חברי ידידי לראותו. ונתנה לו הפעלץ, והיה רץ לקראתו.

והחכם היה נוסע בעגלות צב בגדלה. ובא לקראתו התם הזה והיה שואל בשלומו באהבה, בשמחה: אחי חביבי! מה אתה עושה? ברוך המקום שהביאך, ואני זוכה לראותך!

והחכם הנ"ל גם כל העולם היה בעיניו כלא, כנ"ל, מכל-שכן איש כזה, שנדמה למשגע, אף אף-על-פיי-כן, מחמת אהבת נעורים הגדולה שהיה ביניהם היה מקרבו, ונסע עמו לתוך העיר.

והשני בעלי-בתים הנ"ל, אביהם של אלו השני בנים, מתו בתוך אותו הזמן שהיה החכם משויטט במדינות, ונשארו הבתים שלהם.

כשהיה גומר המנעל, ומן הסתם היה לו שלש קצוות, כי לא היה יכול האמנות בשלמות, כנ"ל, היה לוקח המנעל בידו והיה משבח אותו מאד, והיה מתענג מאד ממנו והיה אומר: אשתי כמה יפה ונפלא המנעל הזה! כמה מתוק המנעל הזה! כמה מנעל של דבש וצוקיר המנעל הזה!

והיתה שואלת אותו: אם-כן מפני מה שארי רצענים נוטלים שלשה זהובים בעד זוג מנעלים, ואתה לוקח רק חצי טאלער (היגו זהוב וחצי)?

השיב לה: מה לי בזה? זה מעשה שלו, וזה מעשה שלי, ועוד: למה לנו לדבר מאחרים?

הלא נתחיל לחשב כמה וכמה אני מרויח במנעל זה מיד ליד: העור הוא בכך, הזפת והחוטים וכו', בכך, ושאר דברים פיוצא בזה, בכך, לאפקיס, בכך; ועתה אני מרויח מיד ליד עשרה גדולים, ומה אכפת לי רוח כזה מיד ליד?! והיה רק מלא שמחה וחדוה תמיד.

ואצל העולם היה ללעג, והשיגו תאותם בו, שפצאו ממני להתלוצץ פרוצונם, כי היה נדמה למשגע. והיו באים בני-אדם, והתחילו בכונה לדבר עמו בשביל להתלוצץ.

והיה אותו התם אומר: רק בלי ליצנות! ותכף שהשיבו לו בלי ליצנות, קבל דבריהם והתחיל

והתם, שהיה במקומו, נכנס לבית אביו וירשו, והחכם, שהיה במדינות, לא היה מי לקבל הבית, ונעשה כלה ואבוד בית החכם, ולא נשאר ממנו כלום, ולא היה להחכם מקום לפנס בו בבואו.

ונסע לתוך אכסניא אחת, והיה לו שם יסורים, כי לא היתה האכסניא כרצונו. והתם הנ"ל מצא לו עתה עבדא חדשה, והיה רץ ובא בכל פעם מביתו להחכם באהבה, בשמחה, והיה רואה, שיש לו יסורין מהאכסניא ואמר התם להחכם: אחי, עול לביתי ותעמד אצלי, ואני אקבץ כל מה שיש לי בקמץ אחד, וכל ביתי, הכל לפניך כרצונך. וישר בעיני החכם, ונכנס לביתו ועמד אצלו. והחכם היה מלא יסורים תמיד, כי הניח שם, שהוא חכם מפלג ואמן ודאקטיר גדול מאד.

והיה בא שר אחד, וצוה לו, שיעשה לו טבעת של זהב. ועשה לו טבעת נפלא מאד, וחקק שם ציורים בדרכים נפלאים מאד, וחקק שם אילן, שהיה נפלא מאד.

ובא השר, ולא ישר בעיניו כלל הטבעת, והיה לו יסורים גדולים מאד, כי היה יודע בעצמו, שאלו היה הטבעת עם האילן הזה בשפאניא, היה חשוב ונפלא מאד.

וכן פעם אחד בא שר גדול והביא אבן טוב יקר, שפא ממרחקים, והביא לו עוד אבן טוב עם ציור, וצוה לו, שיצייר כציור הזה על האבן טוב שהביא. וצייר ממש כאותו הציור, רק ששגה בדבר אחד, שלא היה שום אדם מבין על זה, רק הוא לבדו.

ובא השר וקבל האבן טוב, וישר בעיניו. והיה לו להחכם הזה יסורים גדולים מן השגיאה: הלא עד היכן מגיע חכמתי, ועתה יזדמן לי שגיאה!

וגם בענין הדאקטירי היה לו יסורים: כשהיה בא לחולה, והיה נותן לו רפואה, שהיה יודע בברור, שאם ילך לו להחולה לחיים, בודאי מחיב בברור להתרפאות מזה, כי היא רפואה נפלאה מאד, ואחר-כך מת החולה, והיו אומרים העולם, שמת על-ידו והיה לו יסורים גדולים מזה.

וכן לפעמים נתן רפואה לחולה, ונתרפא, והיו אומרים העולם: מקרה הוא. והיה מלא יסורים תמיד.

וכן היה צריך למלבוש. וקרא החיט ויגע עמו, עד שלמדו לעשות המלבוש כרצונו, כמו שהיה יודע. וכונן החיט ועשה המלבוש כרצונו, רק כנף אחד (שקורין לעפיל) שגה בו, ולא כונו יפה. והיה מצטער מאד, כי היה יודע בעצמו אף שבכאן הוא יפה, כי אינם מבינים על זה, אבל אם הייתי בשפאניא עם הלעפיל הזה, הייתי לשחוק והייתי נדמה כמו (יתיר). וכן היה מלא יסורים תמיד.

שאלות לחידודא

בחן 38א:

מעשה ט' מהכם ותם (3)

1. להיכן הלך לגור החכם אח"כ?
 - בביתו של התם.
 - באכסניא מפוארת מאוד.
 - נשאר באכסניא כל הזמן.
2. האם ישר בעיני השר, הטבעת שעשה החכם?
 - מאוד ישר בעיניו.
 - כן, רק היה לו הערה אחד.
 - לא ישר בעיניו כלל.
3. איזה יסורים היה לחכם ע"י האבן שצייר?
 - מכה חזקה שקיבל מהאבן.
 - משגיעה שעשה.
 - שתי התשובות נכונות.
4. מה אמרו העולם כשהחולה התרפא מהרפואה שנתן החכם?
 - שיבחו את החכם שבזכותו התרפא החולה.
 - מקרה הוא.
 - ללא הרפואה, היה מתרפא יותר מהר.
5. האם למדת את המעשה השבוע?
 - כן
 - לא
 - חלק

- א. מה אמר התם לאשתו, על מנעל בעל שלושת הקצוות שעשה?
 - כמה יפה ונפלא המנעל הזה.
 - כמה מתוק המנעל הזה.
 - שתי התשובות נכונות.
- ב. כשאמרה לו אשתו: "אתה לוקח רק זהוב וחצי על המנעל", מה ענה התם?
 - זה מעשה שלי וזה מעשה שלו.
 - למה לנו לדבר מאחרים.
 - שתי התשובות נכונות.
- ג. מה נתנה לו אשתו להתלבש כשהלך לקבל את פני החכם?
 - הפעלץ.
 - הטוליפ.
 - היופא.
- ד. מה נהיה מהבית של אביו של החכם?
 - נהיה בית משופץ ומאוד יפה.
 - נהיה כלה ואבוד.
 - נהיה לאכסניא גדולה ומפוארת.
- ה. האם החכם נהנה במקום שהייתו?
 - מאוד נהנה.
 - לא היה לו נח.
 - היה לו יסורים.

וְהָיָה רַק מְלֵא שְׂמֵחָה וְחִדּוּהָ תָּמִיד

בעזמת המעשה

כמה פעמים מוזכר בחלק זה של המעשה שהחכם היה לו יסורים?

תשובות על מעשה ט' מהכם ותם (2)

התם: לא היה בקי בהמלאכה פל-כה. ולא היה לו פנאי אפלו לאכל. שלא היה יכול האמנות בשלמות.

התם: היה רק מלא שמתה תמיד והיו לו כל המאכלים וכל המשקאות וכל המלבושים והיה רק מלא שמתה וחדוה תמיד.

הדש!

ניתן לשלוח המבחן בפקס ולהיכנס להגרלה

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com